

Jansa Metal és una empresa creada fa dinou anys i que en aquests moments està a punt de fer un pas endavant i d'inaugurar una nova factoria a la Roca del Vallès: "Hem passat d'un treball gairebé artesà a un de basat en el control numèric, i això significa un canvi en l'estructura de les instal·lacions", explica Joan Josep Juanola, i afegeix: "Ja fa uns anys que ens vam començar a replantejar aquesta reestructuració, però és complicat trobar terrenys industrials en aquesta àrea així com tirar endavant una inversió d'aquest tipus."

Però, per començar, remuntem-nos als orígens d'aquesta empresa que va néixer a la comarca del Maresme: "L'origen de Jansa és producte de l'inici de l'activitat del meu pare com a ferrer de Cabrera. Ell era fill de l'Empordà i va exercir l'ofici a diverses poblacions, fins que es va establir a Cabrera. En aquella època els ferrers feien una mica de tot, des de ferrar cavalls fins a empecar-se invents per als pagesos. Ell va destacar com a ferrer, però va començar el boom de la construcció de segones residències i de naus, i es va introduir en el sector." Així, doncs, malgrat que ja no era gaire jove, es va decidir a establir-se per compte propi: "Va crear la societat perquè va veure la necessitat d'especialitzar-se en la construcció metàl·lica. Era una persona molt emprenedora, amb una capacitat de lideratge extraordinària, i crec que qualsevol empresa que s'hagués posat com a fita hagués pogut donar els seus fruits." De totes formes, aquells primers anys no van ser gens fàcils: "L'empresa es crea l'any 1981, i del 1984 al 1986 es passen grans dificultats, però vam aconseguir sortir-nos-en i continuar endavant. Va ser en aquells moments que jo vaig deixar els estudis d'enginyeria per incorporar-me a l'empresa a temps complet." Per a en Joan Josep va ser una època d'aprenentatge al costat del seu pare, que va esdevenir també el seu mestre: "Vaig aprendre l'ofici, la direcció, que s'havia de lluitar molt i treballar amb una finalitat, perquè és com una escala en què cada dia pugues un graó i quan mires enrere et sembla mentida que hagis aconseguit arribar tan lluny."

Malauradament, les coses van canviar per a la família Juanola: "El pare va morir ara fa onze anys i jo em vaig fer càrrec del negoci. Tenia la sort d'haver treballat sis anys al seu costat i d'haver après l'ofici en un 80%, però el problema és trobar-te sol i haver de portar la direcció de la nau. En aquell moment em vaig sentir molt orfe i vaig dir-me que havia de continuar amb la mateixa estratègia que ell estava seguint en aquell moment." Però no hi ha mai dues persones iguals ni les circumstàncies són les mateixes, i en Joan Josep es va haver de replantejar la seva decisió: "Al cap d'un any m'havia adonat que jo no era el meu pare, que no tenia la seva manera de ser, i que aquell equip no era el meu. Va ser aleshores quan es va dissoldre i em vaig trobar sol, més encara." Es tractava d'edificar de nou l'empresa i s'hi va abocar amb il·lusió: "Vaig decidir especialitzar-me només en quatre productes, i així van néixer les divisions actuals de la nostra indústria. La primera és la que anomenem Janspan, i són naus preenginyades i predefini-

des, però no prefabricades, és a dir, nosaltres partim d'una maqueta i la modifiquem en funció de les especificitats del lloc on s'hagi de muntar. La segona és Jansbeam, que és la fabricació a mida de bigues. La tercera l'anomenem Jansbuild, i es dedica a edificar plantes en alçada. Finalment l'última divisió és Jansteel, que ve a ser el que jo anomeno arquitectura metàl·lica, o sigui, fer possible les idees de l'arquitecte amb una solució metàl·lica."

El primer repte de l'empresa des que en Joan Josep se'n va fer càrrec va ser aquesta identificació en quatre productes. Després vindrien altres qüestions: "Vam fer un pla de màrqueting amb què es tractava de saber com ens havíem de presentar al mercat, per quins canals i de quina manera, i penso que va sortir bé." De totes formes, afegeix: "Nosaltres no hem tingut mai venedors, no creiem que ens calgui una xarxa comercial, el que tenim són clients diversos a tot Catalunya i a França i Portugal. En canvi, a la resta de l'Estat fem només actuacions puntuals, igual que a alguns altres països europeus." Del que es tracta és que arribin propostes a Cabrera i que l'equip de Jansa Metal les tiri endavant: "Una part molt important de la nostra feina és una labor d'enginyeria. Fem estudis i elaborem projectes concrets, després fabriquem el producte i finalment el muntem on el client ens demani." I continua: "Nosaltres no som els qui decidim qui compra el nostre producte, sinó que hem de veure qui és que ens el ve a comprar, i hem d'assumir que aquests són els nostres clients i els hem d'oferir el millor servei."

La qualitat és, doncs, fonamental, i per això Jansa es va certificar amb l'ISO 9001: "L'aposta que vam fer per la qualitat l'hem de reconèixer no solament pel que significa com a etiqueta sinó sobretot per l'esforç que ens va obligar a desenvolupar de cara a la reestructuració de la nostra manera de treballar. Penso que aquest ha estat un esforç de moltes empreses com la nostra, i que ara, viatjant per Europa, ens adonem que la indústria catalana s'ha sabut posar a l'alçada europea i que no ha d'envejar res a la d'altres països, com havia arribat a passar deu o dotze anys enrere."

Però, com la gran majoria d'empresaris catalans, ell esmenta un altre problema que afecta a tota la indústria, la manca de personal qualificat: "L'any passat vam rebre el primer premi de qualitat social que atorga la Generalitat a les empreses, perquè vam aconseguir que de divuit joves, dotze arribessin a ser oficials en tres anys. Malgrat tot cal acceptar que tenim un problema, i és que costa trobar joves interessats a formar-se." S'ha dit que aquest problema podria superar-se si es trobessin fórmules per integrar i formar gent procedent de la immigració. En Joan Josep té les coses clares: "Sóc del parer que l'Estat hauria de posar facilitats, i una mica jo ho compararia amb aquell esport que juguen als països nòrdics i que consisteix a fer lliscar un disc sobre el gel i a netejar-li el camí perquè vagi més de pressa. Penso que seria bo facilitar l'entrada ordenada de persones que es vulguin incorporar al mercat laboral, i que les empreses ens encarreguéssim de formar-les." Dotze anys al capdavant de la seva empresa són un bon motiu per escoltar i atendre propostes com aquesta.

**“Seria bo que l’Estat
facilités l’entrada
ordenada de persones
que es vulguin incorporar
al mercat laboral, i que
les empreses ens
encarreguéssim
de formar-les”**

Joan Josep Juanola

Cabrera de Mar (Maresme) i la Roca del Vallès (Vallès Oriental)